

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 20.12.2007
COM(2007) 847 final

COMUNICARE A COMISIEI

– Aplicarea articolului 35 din Tratatul Euratom –

**Verificarea funcționării și a eficienței instalațiilor pentru
controlul permanent al nivelului de radioactivitate în atmosferă, ape și sol**

Raport, 1990-2007

1. INTRODUCERE

1.1. Dispozițiile Tratatului EURATOM în materie de sănătate și siguranță

Capitolul 3, Sănătate și siguranță din titlul II al Tratatului Euratom se referă, pe de o parte, la stabilirea Normelor de securitate de bază pentru protecția sănătății lucrătorilor și a populației (articolele 30-33), iar pe de altă parte în special la nivelurile de radioactivitate din atmosferă, ape și sol așa cum se prevede la articolele 35-38 (și în oarecare măsură și la articolul 34 privind „experimentele deosebit de periculoase”, și anume testarea armelor). Există o conexiune evidentă între Normele de securitate de bază și nivelurile de radioactivitate, iar scopul principal al controlării acestora din urmă este protecția sănătății populației.

Normele de securitate de bază au fost actualizate după 1959 pentru a se ține cont de evoluția cunoștințelor științifice și a experienței operaționale. Ultima revizuire a avut loc în 1996¹. În ceea ce privește nivelurile de radioactivitate, pe lângă cerințele normelor, principalele sarcini ale Comisiei de-a lungul ultimelor cinci decade au constat în aplicarea articolului 36 [culegerea și publicarea de date privind nivelurile de radioactivitate la care este expusă populația, date transmise de statele membre pe baza instalațiilor de măsurare stabilite de acestea în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) și articolul 37 (Avize ale Comisiei privind posibilitatea ca planurile de eliminare a deșeurilor radioactive prezentate de statele membre să afecteze alte state membre)].

Procedura prevăzută la articolul 37 era foarte importantă în perioada în care energia nucleară a cunoscut o evoluție rapidă, „datele generale” fiind prezentate pentru fiecare reactor nuclear, centrală de reprocesare sau alte instalații nucleare. Regulile referitoare la date generale prezentate și conținutul acestora au fost definite într-o serie de recomandări ale Comisiei, cea mai recentă fiind adoptată în 1999². Rapoartele privind aplicarea articolului 37 se transmit Consiliului și Parlamentului European³.

Aplicarea articolului 36 s-a axat pe publicarea acelor date despre nivelurile de radioactivitate care sunt relevante pentru evaluarea expunerii la radiații a întregii populații, pentru a permite compararea nivelurilor de radioactivitate în diferite state membre. Cerințele de calitate a datelor și metodele de raportare au fost stabilite pentru prima dată într-o recomandare a Comisiei din 2000⁴. Începând cu 2007 statele membre își pot importa și gestiona propriile date în baza de date a Comisiei. Această bază de date, precum și rapoartele de monitorizare anuale întocmite în urma

¹ Directiva 96/29/EURATOM a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante – JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

² Recomandarea Comisiei 99/829/EURATOM din 6 decembrie 1999 privind aplicarea articolului 37 din Tratatul Euratom – JO L 324, 16.12.1999, p. 23.

³ Raport privind aplicarea articolului 37 din Tratatul Euratom, iulie 1994 – decembrie 2003, COM (2005) 85 final, 14.3.2005.

⁴ Recomandarea Comisiei 2000/473/EURATOM din 8 iunie 2000 privind aplicarea articolului 36 din Tratatul Euratom referitor la controlul nivelurilor de radioactivitate din mediu în scopul evaluării gradului de expunere a întregii populații – JO L191, 27.7.2000, p. 37.

consultării ei și platforma electronică ce permite schimbul de date de la sistemele automate de control al radiațiilor stabilite în statele membre, sunt gestionate cu succes de către DG TREN în cooperare cu JRC-IES, conform articolului 39 din Tratatul Euratom.

Articolul 35 alineatul (2) conferă Comisiei drept de acces în scopul verificării instalațiilor de control al nivelurilor de radioactivitate. Până în 1989, când Comisia a aprobat o inițiativă de reluare a verificărilor, acestea erau efectuate sporadic. Ca urmare a hotărârii Curții de Justiție din decembrie 2002 care prevede că nu trebuie făcută o distincție artificială între protecția sănătății populației și siguranța surselor de radiație ionizantă, și ca urmare a deciziei Comisiei de a considera siguranța nucleară o prioritate majoră începând cu 2003, se pare că verificările prevăzute la articolul 35 au devenit un domeniu prioritar începând cu 2004. Prezenta comunicare reprezintă primul raport de aplicare a articolului 35 și acoperă perioada 1990-2007. Din 2004 aceste verificări au fost efectuate sistematic și s-a acordat prioritate celor mai sensibile instalații.

Articolul 38 permite Comisiei să adreseze recomandări specifice statelor membre cu privire la nivelurile de radioactivitate și, în caz de urgență, să emită directive și să sesizeze imediat Curtea de Justiție în caz de nerespectare. În principal, acest articol conferă Comisiei puteri extinse, dar nu a fost utilizat niciodată, decât ca temei juridic pentru o recomandare a Comisiei referitoare la radonul din apa potabilă⁵ și pentru o recomandare a Comisiei referitoare la contaminarea persistentă cu cesiu radioactiv a anumitor produse alimentare de origine sălbatică în urma accidentului de la Cernobîl⁶.

Faptul că articolul 38 nu a fost aplicat niciodată demonstrează că statele membre respective aplică eficient normele de bază. Cu toate acestea, articolul 38 oferă Comisiei un punct de sprijin de care aceasta are nevoie pentru a oferi greutate constatărilor și observațiilor formulate în urma verificărilor efectuate în conformitate cu articolul 35 alineatul (2).

1.2. Articolul 35 din Tratatul Euratom

Articolul 35 din Tratatul Euratom prevede:

„Fiecare stat membru realizează instalațiile necesare efectuării controlului permanent al nivelului de radioactivitate în atmosferă, ape și sol, precum și controlul respectării normelor de bază.

Comisia are drept de acces la aceste instalații de control; aceasta le poate verifica funcționarea și eficacitatea.”

⁵ Recomandarea Comisiei 2001/928/EURATOM din 20 decembrie 2001 privind protecția publicului împotriva expunerii la radonul din rezervele de apă potabilă – JO L 344, 28.12.2001, p. 85.

⁶ Recomandarea Comisiei 2003/274/Euratom din 14 aprilie 2003 privind protecția și informarea populației cu privire la expunerea persistentă cu cesiu radioactiv a anumitor produse alimentare de origine sălbatică în urma accidentului produs la centrala nucleară de la Cernobîl – JO L 99 17.4.2003, p. 55.

Până la finele anilor '80, activitățile Comisiei întreprinse în scopul aplicării articolului 35 au fost sporadice. Ca urmare a unei revizuirii a activităților sale din domeniul protecției împotriva radiațiilor, în 1986 – după accidentul de la Cernobîl – Comisia a anunțat Consiliului intenția sa de a-și exercita într-o manieră mai sistematică dreptul de verificare, în temeiul articolului 35. Parlamentul European a adoptat mai multe rezoluții cu același scop.

În decembrie 1989, Comisia a decis că numărul verificărilor ar trebui să crească.

2. PROGRAMUL DE VERIFICARE

2.1. Verificări 1990-2007

Între 1990 și 2003 au fost efectuate în total 23 de verificări. Cu câteva excepții, programul de verificare a fost stabilit astfel încât să ofere o imagine de ansamblu asupra situației pentru un grup reprezentativ de instalații din ciclul combustibilului nuclear și pentru instalațiile care controlează nivelurile de radioactivitate în toate statele membre.

2.2. Verificări 2004-2007

Din 2004 până în prezent au fost efectuate 25 de verificări. Din 2004/2005 s-a acordat prioritate celor mai sensibile instalații și noilor state membre. Până la sfârșitul anului 2006, se efectuaseră verificări în toate statele membre. România și Bulgaria sunt programate pentru 2007.

Statele membre și siturile nucleare vizitate în temeiul articolului 35 sunt prezentate în anexă, tabelul 1.

2.3. Principalele proceduri pentru verificări

Verificările au fost efectuate în conformitate cu protocoalele convenite individual cu toate cele 15 state membre între 1990 și 1993. După publicarea comunicării Comisiei⁷ din 4 iulie 2006, aceasta a devenit baza tuturor verificărilor. În protocoale și în comunicare se prevede atât controlarea instalațiilor în *stricto sensu*, cât și controlarea deversărilor, necesară pentru evaluarea impactului asupra populației expuse. Verificările pot avea ca obiect zona imediată din jurul unui anumit sit și/sau o parte sau întreg teritoriul statului membru.

Deși în temeiul articolului 35 Comisia i se acordă acces la instalații, pentru verificarea efectivă a funcționalității și eficienței, verificările încep de fapt cu un audit al activităților de control și inspecție efectuate de autoritățile naționale competente, și a cadrului juridic. Verificările efective la fața locului sunt reprezentative pentru metodele de verificare generale și nu sunt exhaustive.

Raport tehnic de verificare

⁷ Comunicarea Comisiei: Verificări ale nivelurilor de radioactivitate ale instalațiilor de control în temeiul articolului 35 din Tratatul EURATOM – Îndrumări practice pentru desfășurarea vizitelor de verificare în statele membre; JO C 155, 4.7.2006, p. 2.

- Raportul tehnic oferă o imagine de ansamblu detaliată asupra dispozițiilor de reglementare, a dispozițiilor adoptate pentru controlul nivelurilor de radioactivitate și pentru evaluarea impactului deversărilor. Elaborarea acestui raport implică sintetizarea mai multor documente pentru a avea o imagine mai clară despre măsurile adoptate de statele membre pentru punerea în aplicare a articolului 35 alineatul (1). Raportul oferă, de asemenea, o prezentare detaliată a activităților de verificare întreprinse la fața locului și în împrejurimi și a observațiilor referitoare la aceste activități.

Raport privind principalele constatări ale verificărilor

- Principalele constatări ale verificării se bazează pe observațiile și concluziile menționate în raportul tehnic și care se referă la domenii unde este nevoie de îmbunătățiri.
- În toate cazurile, misiunile de verificare s-au încheiat cu transmiterea oficială a principalelor constatări și a raportului tehnic.

Pentru toate verificările efectuate începând cu 1999, atât raportul tehnic cât și principalele constatări, precum și orice comentarii oficiale din partea statelor membre vizitate, se găsesc pe site-ul Europa la adresa:

[ec.europa.eu / energy / nuclear / radioprotection / verification_en.htm](http://ec.europa.eu/energy/nuclear/radioprotection/verification_en.htm)

3. VALOAREA ADĂUGATĂ A VERIFICĂRILOR

Experiența acumulată până acum a dovedit faptul că verificările oferă o valoare adăugată importantă atât pentru Comisie, cât și pentru statele membre. Pentru Comisie, în numeroase cazuri acestea au permis evaluarea individuală a chestiunilor problematice. De asemenea, verificările au permis obținerea unei imagini de ansamblu mai largi asupra diverselor metode naționale și a modului de aplicare a acestora și a încurajat adoptarea unei metode comune pentru îmbunătățirea controlului.

Pentru statele membre, verificările Comisiei au permis obținerea unei validări independente a metodei și a datelor lor, oferindu-se astfel o garanție atât propriei populații, cât și statelor membre vecine. Pentru autoritățile competente implicate, vizitele au reprezentat o ocazie de a discuta despre responsabilitățile lor într-un context mai larg. Pentru instalațiile și laboratoarele vizitate, verificările au reprezentat adesea o ocazie de a li se recunoaște eforturile depuse pentru îmbunătățirea activității. În ansamblu, verificările Comisiei au contribuit fără îndoială la îmbunătățirea situației programelor de control al radioactivității.

Pentru unele dintre noile state membre, verificările Comisiei au reprezentat o ocazie de a crea programe naționale și de a începe să pună în aplicare sistemele corespunzătoare pentru controlarea nivelurilor de radioactivitate pe teritoriile lor.

Verificările Comisiei au fost efectuate cu respectarea strictă a principiului subsidiarității. Nu au existat situații în care au dublat acțiunile inspectoratelor naționale. În unele cazuri, constatările au scos la iveală necesitatea unei mai bune separări a funcțiilor în statul membru în cauză și a unei transparențe a procedurilor.

Observațiile echipei de verificare au permis autorităților să își consolideze propriile proceduri de verificare.

În plus, verificările reprezintă o modalitate importantă de a asigura o respectare adecvată a punerii în aplicare a recomandării Comisiei privind aplicarea articolului 36 din Tratatul Euratom și de a discuta la nivel bilateral despre cât de adecvate sunt rețelele existente de controlare a nivelurilor de radioactivitate (acoperirea teritoriului național și furnizarea de date reprezentative despre nivelurile reale de radioactivitate).

3.1. Constatările și monitorizarea misiunilor de verificare anterioare

În anumite cazuri, observațiile se refereau la absența garantării calității globale a instalațiilor și a laboratoarelor și la nevoia de consolidare a funcției de supraveghere a autorității competente. S-a constatat adesea că trebuie îmbunătățită procedura arhivării pentru a se facilita atât auditurile interne ale calității, cât și verificarea de către funcționarii naționali sau comunitari. Programele de eșantionare nu sunt întotdeauna actualizate în mod regulat sau în punerea lor în practică nu s-au respectat în totalitate dispozițiile de reglementare.

Cu mai multe ocazii au fost emise recomandări tehnice specifice. În general, reacțiile ulterioare ale autorităților naționale au confirmat faptul că deficiențele fuseseră remediate. Recomandările non-tehnice, de exemplu recomandările referitoare la gestionare sau la consolidarea supravegherii normative, sunt mai puțin tangibile și prin urmare mai greu de respectat.

Vizitele de verificare au fost efectuate în special pentru a demonstra Comisiei că recomandările emise cu ocazia unei misiuni anterioare au fost luate în considerare:

- Un fost sit de reprocesare vizitat în 1993 și 1999 a făcut obiectul unei vizite de monitorizare în septembrie 2004.

În 1999 o serie de probleme atrăseseră atenția asupra acestui complex nuclear, culminând cu un audit de siguranță efectuat de autoritățile naționale de siguranță. Activitățile de verificare au abordat în detaliu acele aspecte din raportul de audit care aveau implicații asupra controlării efluenților radioactivi sau a nivelurilor de radioactivitate.

- O primă vizită în 2000 la un reactor de cercetare a fost urmată de o nouă vizită în 2005.

În ambele ocazii verificările de monitorizare au demonstrat că recomandările emise fuseseră aplicate în mod satisfăcător.

O singură misiune de verificare (2002) a avut ca rezultat constatări nesatisfăcătoare referitoare la deficiențe juridice fundamentale ce trebuiau remediate. Un reactor de cercetare era exploatat fără autorizație sau supraveghere reglementară, ceea ce contravine dispozițiilor directivei privind Normele de securitate de bază. Prin urmare, a fost inițiată o procedură privind încălcarea dreptului comunitar.

În noiembrie 2006 a avut loc o misiune de verificare de monitorizare. Cu toate că se obținuseră îmbunătățiri considerabile, exista o serie de probleme care nu fuseseră

încă rezolvate în mod satisfăcător la momentul verificării; procedura de autorizare care include autorizații de deversare atât pentru efluenții gazoși, cât și pentru cei lichizi, a fost totuși încheiată în august 2007.

4. PERSPECTIVE

4.1. Programul de verificare

Un sistem de verificare structurat și credibil:

- ar acoperi toate instalațiile nucleare importante cu o frecvență acceptabilă;
- ar oferi o imagine de ansamblu reprezentativă asupra situației altor tipuri de instalații;
- ar permite monitorizarea situației cu privire la sectoarele industriale non-nucleare care devarsă radioactivitate naturală și cu privire la centrele spitalicești și de cercetare;
- ar permite obținerea unei viziuni reprezentative asupra aranjamentelor în materie de radioactivitate în regiuni îndepărtate de instalații care devarsă radioactivitate;
- ar audita activitățile de control și inspecție ale statelor membre în mod regulat.

În prezent, în fiecare an se efectuează între cinci și șapte verificări, astfel încât în fiecare stat membru se efectuează o verificare sau un audit o dată la cinci ani. Astfel se poate crea un program de verificare credibil și reprezentativ, care să includă majoritatea instalațiilor reprezentative. Frecvența cu care instalațiile importante pot fi vizitate ar trebui mărită. Cu resursele actuale, ar putea fi planificate maxim zece verificări într-un singur an. Bineînțeles, este esențial să se mențină o anumită flexibilitate astfel încât să se poată face aranjamente pentru a răspunde solicitărilor ad-hoc sau să se utilizeze dreptul de acces al Comisiei în situații speciale.

4.2. Diferențe față de activitățile de control de securitate

Comisia are de asemenea dreptul de a inspecta instalațiile nucleare în temeiul titlului II, capitolul VII din Tratatul Euratom. Aceste inspecții sunt diferite de verificările prevăzute la articolul 35, referindu-se la controalele de securitate asupra materialelor nucleare (controale de securitate Euratom), iar cerințele lor specifice sunt prevăzute în Regulamentul (Euratom) nr. 302/2005 al Comisiei din 8 februarie 2005.

Pe lângă faptul că domeniul de aplicare al celor două tipuri de verificări este diferit, o eventuală sinergie este împiedicată de faptul că operatorii nucleari au responsabilități directe față de Comisie și că inspectorii care efectuează controalele de securitate au acces direct la materialele nucleare și la instalații. Conform articolului 35 alineatul (2) din Tratatul Euratom, verificările controlează modalitatea prin care autoritățile statului membru în cauză își împart responsabilitățile în conformitate cu alineatul (1) al aceluiași articol. Comisia nu are acces direct la instalații sau la echipamentele de control.

4.3. Metode complementare de consolidare a punerii în aplicare

Adoptarea recomandării Comisiei privind nivelurile de radioactivitate în conformitate cu articolul 36 (2000/473/EURATOM) a reprezentat un punct de plecare pentru elaborarea unor orientări suplimentare. O recomandare privind controlul și raportarea deversărilor instalațiilor nucleare a fost adoptată la 18 decembrie 2003⁸. Elaborarea ulterioară de astfel de instrumente va facilita dezvoltarea unei metodologii clare pentru desfășurarea verificărilor și a unor criterii transparente pentru evaluarea respectării cerințelor generale prevăzute la articolul 35 alineatul (1).

Grupul de experți înființat în temeiul articolului 31 din Tratatul Euratom a adoptat orientări privind aplicarea articolului 45 din Normele de securitate de bază, în vederea unei evaluări realiste a expunerii populației. Acestea vor reprezenta baza pentru evaluarea caracterului adecvat al programelor de control în vecinătatea instalațiilor nucleare pentru a se evalua dozele primite de grupurile de referință din cadrul populației. Aceste orientări vor fi încorporate într-o propunere a Comisiei pentru o nouă directivă privind Normele de securitate de bază.

Toate aceste măsuri vor consolida semnificativ eficiența și credibilitatea verificărilor în temeiul articolului 35.

5. CONCLUZIE

Prezenta comunicare demonstrează realizările importante ale verificărilor efectuate, în special în ultimii ani.

Comisia și-a respectat în totalitate responsabilitățile care decurg din articolul 35 din Tratatul Euratom, asigurându-se astfel că nivelurile de radioactivitate din atmosferă, ape și sol au fost supravegheate și controlate în mod corespunzător, în conformitate cu dispozițiile legislative și cu aplicarea articolelor 36-37 din Tratatul Euratom.

⁸ Recomandarea Comisiei din 18 decembrie 2003 privind informațiile standardizate referitoare la deversările gazoase și lichide de la reactoarele nucleare și centralele de reprocesare în funcționare normală – JO L 2, 6.1.2004, p. 36.

ANEXĂ

VERIFICĂRI ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 35 DIN TRATATUL EURATOM

Verificări 1990-2007

Lista verificărilor efectuate până în prezent figurează în Tabelul 1. Figura 1 prezintă o histogramă a numărului de verificări efectuate în fiecare an.

Trebuie menționat faptul că, având în vedere domeniul larg de aplicare a verificărilor, misiunile se referă la o regiune în care se controlează nivelurile de radioactivitate, ceea ce include ulterior cele mai importante instalații care fac deversări în această regiune.

Verificările efectuate până în prezent au fost planificate în special cu scopul de a obține o imagine de ansamblu reprezentativă asupra metodelor de control adoptate în statele membre. Câteva verificări au fost efectuate ca răspuns la solicitările statelor membre sau au avut la bază îngrijorările exprimate cu privire la anumite instalații.

Distribuția verificărilor în statele membre este următoarea: 6 în Franța (inclusiv Polinezia), 6 în Regatul Unit, 3 în Italia, 2 în Finlanda, Germania, Grecia, Irlanda, Luxemburg, Spania și Portugalia, una în Austria, Belgia, Danemarca, Țările de Jos și Suedia, și câte una în fiecare dintre noile state membre, cu excepția Bulgariei (planificată pentru toamna anului 2007).

Instalațiile care au făcut obiectul unor activități de verificare sunt 3 centrale de reprocesare (și 2 situri adiacente de deversare a deșeurilor), 20 de centrale nucleare (dintre care 3 nu mai erau operaționale), 5 institute de cercetare, 2 instalații MRN (materiale radioactive naturale), o mină de uraniu și 7 spitale din 4 state membre. Au fost vizitate mai multe state membre pe teritoriul cărora nu se aflau instalații nucleare, dar care aplicau programe intense de control, iar în majoritatea statelor membre au fost verificate părți ale sistemelor naționale de control al nivelurilor de radioactivitate pe teritoriul lor, în contextul unei vizite la fața locului.

În cazul unei centrale nucleare din apropierea frontierei cu o altă țară, verificările au fost extinse la dispozițiile de control relevante pentru teritoriul respectiv.

Faptul că programele de control se axează pe instalațiile nucleare nu înseamnă că acestea sunt mai importante din punct de vedere al impactului deversărilor radioactive. Verificările au fost efectuate în industrii care procesează materiale radioactive naturale (MRN), precum industria fosfatului sau minele de cărbune. Departamentele de medicină nucleară a mai multor spitale au fost controlate în 4 state membre. S-a acordat o atenție specială deversărilor de materiale radioactive, în special instalațiilor de control și metodei de control adoptate de aceste spitale.

Tabelul 1: Imagine de ansamblu a misiunilor de verificare 1990-iunie 2007

	ȚARA	INSTALAȚIA	DATA
1.	Germania	Centrala nucleară Philipsburg	10 – 12.10.1990
2.	Luxemburg	Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	12.3.1991
3.	Regatul Unit	Dounreay (sit)	10 – 14.5.1993
4.	Țările de Jos	Centrala nucleară Borssele Bilthoven (institutul RIVM)	27 – 29.9.1993 30.9 – 1.10.1993
5.	Regatul Unit	Centrala de reprocesare a combustibilului nuclear Sellafield Situl de depozitare Drigg	6 – 10.12.1993
6.	Franța	Centrala nucleară Belleville-sur-Loire ⁹	14 – 17.2.1994
7.	Danemarca	Reactorul de cercetare și laboratoarele Risø	22 – 24.8.1994
8.	Spania	Centrala nucleară Vandellós-2	7 – 10.11.1994
9.	Italia	Centrala nucleară Caorso	22 – 24.3.1995
10.	Franța	Polinezia Franceză (Mururoa)	1.9 – 6.10.1995
11.	Belgia	Centrala nucleară Tihange	10 – 14.6.1996
12.	Franța	Centrala de reprocesare a combustibilului nuclear La Hague Situl de depozitare de la Manche	22 – 26.7.1996
13.	Irlanda	Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	10 – 13.9.1996
14.	Suedia	Centrala nucleară Barsebäck	26 – 30.5.1997
15.	Finlanda	Centrala nucleară Olkiluoto	31.8 – 4.9.1998
16.	Regatul Unit	Dounreay (sit)	15 – 18.3.1999
17.	Germania	Centrala nucleară Krümmel	13 – 17.9.1999
18.	Franța/Belgia	Centrala nucleară Chooz	22 – 26.11.1999
19.	Grecia	Reactorul de cercetare Democritos (Atena); Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	23 – 25.5.2000
20.	Regatul Unit	Centrala nucleară Dungeness A+B	6 – 11.11.2000
21.	Austria	Reactorul de cercetare Seibersdorf Viena; AKH (spital)	25 – 29.6.2001
22.	Portugalia	Reactorul de cercetare Sacavém (Lisabona); Sistemul național de	14 – 17.5.2002

⁹ Verificare neinclusă într-un raport tehnic aprobat.

		control al nivelurilor de radioactivitate	
23.	Franța	Centrala nucleară Belleville-sur-Loire	17 – 21.9.2003
24.	Regatul Unit	Centrala de reprocesare a combustibilului nuclear Sellafield	8 – 12.3.2004
25.	Spania	Centrala nucleară Trillo; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	27.6. – 2.7.2004
26.	Regatul Unit	Dounreay (sit); Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	28 – 30.9. 2004
27.	Ungaria	Centrala nucleară Paks; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	8 – 12.11.2004
28.	Lituania	Centrala nucleară Ignalina; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	21 – 25.2.2005
29.	Republica Cehă	Centrala nucleară Temelín; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	14 – 18.3.2005 ¹⁰
30.	Slovacia	Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	10 – 15.4.2005
31.	Grecia	Reactorul de cercetare Democritos (Atena); Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	12 – 16.9.2005
32.	Estonia	Sillamäe, Paldiski; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	19 – 23.9.2005
33.	Franța	Centrala de reprocesare a combustibilului nuclear La Hague; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	10 – 14.10.2005
34.	Letonia	Reactorul de cercetare Salaspils; Deșeuri radioactive la Baldone; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	21 – 24.3.2006
35.	Malta	Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	25 – 27.4.2006
36.	Cipru	Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate; îngrășăminte pentru plante (fosfor-	8 – 12.5.2006

¹⁰ O primă vizită efectuată la 9.6.2004 cu un domeniu de aplicare restrâns a fost inclusă în raportul detaliat de verificare.

		gips) – industrie MRN	
37.	Italia	Centrala nucleară Caorso (dezafectată); Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	15 – 19.5.2006
38.	Italia	Centrala nucleară Latina (dezafectată); Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	15 – 19.5.2006
39.	Slovenia	Centrala nucleară Krško; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	12 – 16.6.2006
40.	Polonia	Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate; mina de cărbune Piast (industrie MRN)	13 – 17. 11.2006
41.	Portugalia	Reactorul de cercetare Sacavém – cadru juridic; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate. Mină de uraniu	22 – 24.11.2006
42.	Luxemburg	Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate; Mai multe spitale (departamente nucleare)	5 – 8.3.2007
43.	Finlanda	Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	20 – 23.3.2007
44.	Irlanda	Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate; spital (departament nuclear)	1 – 4.5.2007
45.	România	Centrala nucleară Cernavodă; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	4 – 8.6.2007
46.	Germania	Fosta zonă minieră de uraniu din Saxonia	27 – 31.08.2007
47.	Spania	Centrala nucleară Cofrentes; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	22 – 26.10.2007
48.	Bulgaria	Centrala nucleară Kozloduj; Sistemul național de control al nivelurilor de radioactivitate	26 – 30.11.2007

Figura 1: Imagine de ansamblu a misiunilor de verificare 1990-iunie 2007

